

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

यथाप्रतिज्ञां योधानां राधेयः कृतवानपि ॥ कुरूणामथ सर्वेषां कर्णः शत्रुनिषदनः ॥ ४ ॥ शर्मवर्मप्रतिष्ठाचजीविताशाचसंजय ॥ तत्प्रभग्नं बलं हृत्वा कर्णेति येनामि
तौ जसाम् ॥ ५ ॥ राधेयो वाप्याधिरथिः कर्णः किमकरोद्युधि ॥ पुत्रावाममदुर्ध्वपराजानो वामहाराः ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व कुशलो ह्यसि संजय ॥ ६ ॥ संजय उवाच
अपरक्लमं हाराज सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ जघान सोमकान्सर्वान् भीमसेनस्य पश्यतः ॥ ७ ॥ भीमोऽप्यतिबलं सैन्यं धार्तराष्ट्रं व्यपोथयत् ॥ अथ कर्णो ब्रवीच्छल्यं पं
चालान् प्रापयस्व मां ॥ ८ ॥ द्राव्यमाणं बलं हृत्वा भीमसेनेन धीमता ॥ यन्तारम ब्रवीत् कर्णः पंचालानेव मां वह ॥ ९ ॥ मद्राजस्ततः शल्यः श्वेतानश्चान्महाजवान् ॥
प्राहिणोच्चेदि पंचालान् कुरूषांश्च महामहाबलः ॥ १० ॥ प्रविश्वचमहसैन्यं शल्यः परबलार्दनः ॥ न्ययच्छतुरगान् हृष्टो यत्र यत्रैच्छदग्रणीः ॥ ११ ॥ तं रथं मेघसंकाशं वै
याघ्रपरिवारणं ॥ संहस्य पाण्डुं पंचालान् स्तात्वा सन्विशांपते ॥ १२ ॥ ततो रथस्य निनदः प्रादुरासीन्महारणे ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषः पर्वतस्येव दीर्यतः ॥ १३ ॥ ततः
शरशतैस्तीक्ष्णैः कर्ण आकर्ण निःस्तैः ॥ जघान पाण्डवबलं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १४ ॥ तत्तथा समरे कर्म कुर्वाणमपराजितं ॥ परिवव्रुर्महोष्वासाः पाण्डवानां महार
थाः ॥ १५ ॥ तं शिखंडी च भीमश्च पृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाश्च सात्यकिः ॥ १६ ॥ परिवव्रुर्जिघांस्तोराधेयं शरदृष्टिभिः ॥ सात्यकिस्तु तदा
कर्णं विशल्यानि शितैः शरैः ॥ १७ ॥ अताडय द्रणे शूरो जनुदेशे नरोत्तमः ॥ शिखंडी पंचविंशत्या पृष्टद्युम्नश्च सप्तभिः ॥ १८ ॥ द्रौपदेयाश्चतुः षष्ठ्या सह देवश्च सप्त
भिः ॥ नकुलश्च शतेनाजौ कर्णं विव्याध सायकैः ॥ १९ ॥ भीमसेनस्तुराधेयं नवत्यानतपर्वणां ॥ विव्याध समरे क्रुद्धो जनुदेशे महाबलः ॥ २० ॥ अथ प्रहस्याधि
रथिव्याक्षिपद्भुत्तमं ॥ मुमोच निशितान्वाणान् पीडयन्सुमहाबलः ॥ २१ ॥ ताम्रत्यविध्य द्राधेयः पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ सात्यकेस्तु धनुश्छित्वा ध्वजं च भरत
र्षभ ॥ २२ ॥ तं तथानवभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीमसेनं ततः क्रुद्धो विव्याध त्रिंशत शरैः ॥ २३ ॥ सहदेवस्य भस्तेन ध्वजं चिच्छेदमारिष ॥ सारथिं च त्रिभि
र्बाणैराजघान परंतपः ॥ २४ ॥ विरथान् द्रौपदेयांश्च चकार भरतर्षभ ॥ अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २५ ॥ विमुखीकृत्य तान्सर्वान् शरैः सन्नतपर्व
भिः ॥ पंचालानहन् च दूरं श्वेदीनां च महारथान् ॥ २६ ॥ तेवध्यमानाः समरे चेदिमत्स्याविशांपते ॥ कर्णमेकमभिहृत्य शरसंघैः समारपयन् ॥ २७ ॥ तान् जघान
शितैर्बाणैः सूतपुत्रो महारथः ॥ तेवध्यमानाः समरे चेदिमत्स्याविशांपते ॥ २८ ॥ प्राद्रवंतरणे भीताः सिंहत्रस्ता गङ्गा इवा ॥ एतदत्यद्भुतं कर्म हृष्टवानस्मि भारत ॥ २९ ॥